

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 21. 05. 2020 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Жирков О. Г. – студент 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Мицко І. І. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 **політико-правові та соціально-економічні виміри** : матеріали всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 3 червня 2020 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2020. 143 с.

УДК 321(477)(063)

продовжаться і можна сподіватись – завершаться утвердженням консолідованої демократії.

Література:

1. Way Lucan. The real causes of the color revolutions. Journal of Democracy Volume. 2008. № 3. P. 56-69.
2. Arendt H. On Revolution. New York : Penguin, 1987. 356 p.
3. Ackerman Bruce. We the People. 1. Foundations. Cambridge (Ma); London (England): The Belknap Press of the Harvard University Press. 1995. 369 p.

Тараненко К. О.

студентка 2 курсу спеціальності «Політологія»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА РОЗВИТОК СУСПІЛЬСТВА

Існує чимало суспільно – політичних проблем у всьому світі. Беручи приклад розвитку України можна дійти до висновку, що усі перепони які постали на шляху нашого руху, є пережитками минулого радянського режиму з якого і по сьогодні шукають вихід провідні політики та політологи, але окрім цього на розвиток також впливають і інші фактори. Цими факторами є : мінливість суспільства, яка полягає в зміні так званих вподобань, щодо суспільних потреб та способу їх забезпечення, світова економіка, яка за декілька кроків до кризи, нові конфлікти, що виникають, через брак ресурсів, ідеологію, яка зіштовхує країни і на прикладі Росії, Америки, Сирії, України, ми бачемо, що усі політичні корекції після Другої світової війни, припинили працювати. Це свідчить про потребу знайти новий шлях для розвитку, суспільно – політичних відносин, влади та її впровадження у всьому світі.

Потрібно знайти вихід. Знайти вихід не через зброю, а за допомогою спільної праці. Для того, аби вирішити хоча б економічне питання, існують країни так званого «третього світу», які можна розвинути, інвестувати в них, а потім отримувати від них повернення боргу, а разом союзників та ресурси. Проте це не буде діяти, якщо не змінити загальний світогляд, бо як відомо влада змінює людей і навіть, якщо це спрацює з'являться інші люди, що зруйнують все.

Ідеального суспільства не має і не буде, так само як і ідеальної політики, завжди будуть виникати нові проблеми, потреби, виклики, які потрібно буде вирішувати.

Хотілось би відзначити і сьогодишню культуру, а разом освіту. Наше майбутнє безпосередньо залежить від наступного покоління. Ми повинні більше приділяти уваги культурному розвитку суспільства, адже зараз ми не маємо освічених людей і ми самі не є освіченими, оскільки ряд певних факторів затримує наш розвиток. Економічні, Політичні проблеми, проблеми природного характеру не можливо буде вирішити, якщо не змінити суспільство. І як казав Геракліт: «Людина є першопрчиною усього».

Сучасні політичні відносини між провідними країнами світу, та їх методи впливу втратили свою актуальність. Постійні інформаційні війни виснажують суспільство. І виникає потреба в відповіді на питання. Задля чого це все? Навіщо створювати умови конкуренції серед людей? Війна не є вихід, а революція лише породжує ще більшу ворожість.

Прикладів не ефективності абсолютної влади дуже багато, що має нарешті переконати політичних діячів в тому, що усього світу не захопиш і гроші не вирішують усе. Є цінності, якими керуються люди. Так зараз їх майже нема, проте в умовах диктатури та анархії з боку влади, вони знову повернуть свій сенс.

Щодо появи нових викликів, як я казала раніше суспільство має тенденцію змінюватись, а тому висновок тільки один - з вирішенням одних проблем виникають інші, і від їх змісту

залежить наскільки критичними вони є, та які засоби впливу необхідно застосовувати аби не загострити ці самі виклики.

Список використаних джерел:

1. <https://bank.gov.ua/ua/events/BwNnchIMLIIGL7SXO>
2. http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/view/3126

Тимошенко О. С..

студент 2 курсу спеціальності «Політологія»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ПАНДЕМІЯ КОРОНОВІРУСУ ЯК ВИКЛИК СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВУ

Найбільшим викликом соціально-політичного розвитку світу і України зокрема, є розповсюдження коронавірусу. Пандемія продемонструвала політичну слабкість влади. По-перше, правильною реакцією влади була евакуація з подальшою обсервацією евакуйованих з Китаю. Але протест і агресивні дії з боку несвідомих українців у Нових Санжарах паралізував волю уряду. Навіть ця подія викликає великий сумнів щодо професіоналізму МОЗу: навіщо перевозити потенційно небезпечних людей в інший регіон, адже кожен обласний центр має інфекційні лікарні. Повернення українців з інших країн не супроводжувалося необхідними превентивними заходами. МОЗ ще на початку березня виправдовувався, що громадяни повертаються не з епіцентру. Вражає цинізм і непрофесіоналізм керівників міністерства.

Санжари і паніка населення після оголошення карантину свідчать про низький рівень обізнаності людей про інфекцію та відсутність роз'яснювально – інформаційної кампанії. Оптимістичні заяви уряду щодо повної готовності до зустрічі з